

לומדים להפריד

נושא השיעור:

ספירת העומר

מטרת הפעילות:

הבנת ההבדל בין תקיפה אישית (פסילת האדם) לבין ביקורת בונה (התמקדות בבעיה).

עזרים:

דפי סיטואציות לכל תלמידה, משני סוגים שונים. (נספח 1)

מהלך הפעילות:

ליבי

1. המורה מחלקת לתלמידות דפי משימה. בכל זך משימה ישנם שני תרחישים שונים שעל התלמידה להגיב אליהם בכתובת "הודעת ווטסאפ".
2. המורה מסבירה לתלמידות שבכל התרחשות שמופיעה בדפים עליהן לנסח שתי הודעות ווטסאפ שונות שהן שולחות בעקבות הסיטואציה:
 - הודעה א'-מתייחסת רק לאישיות או לאופי של החברה ושופטת אותה באופן אישי.
 - הודעה ב' -מתייחסת רק למעשה הספציפי שקרה ולרגש שלכם, בלי להתייחס לחברה באופן אישי.
3. התלמידות מקבלות כמה דקות לבצע את המשימה.
4. המורה מבקשת ממתנדבות להקריא את התרחיש שקיבלו ואת "הודעה א" שלהם. המורה כותבת מילים שעלו מההודעות על הלוח (אגואיסטית, צבועה, שקרנית).
5. המורה מבקש מתנדבות להקריא את "הודעה ב".

בוחנים יחד איך התמקדות במעשה וברגש- משאירה פתח אמיתי לשיח.

 - מקיימים דיון קצר:
 - למה לפעמים אנחנו נוטים לתקוף את האדם ולא את המעשה?
 - האם הרגשתם שנדרש מכם מאמץ רב יותר, כדי לנסח את "הודעה ב" לעומת התגובה של "הודעה א"?
 - תכל'ס, מה יכול לעזור לנו בחיים האמיתיים לעשות את "ההפרדה" הזו, ולעצור רגע לפני שאנחנו לוחצים על כפתור "שלח" בווטסאפ בזמן כעס?

לומדים להפריד

הגשת עבודה בזוגות

אתן עובדות בזוגות על עבודה שמקבלים עליה ציון משמעותי לתעודה. חילקתן את העבודה, והחברה הבטיחה שהיא מסיימת את החלק שלה בלילה ושולחת לך. בבוקר של ההגשה, קמת וראית הודעה מ-2:00 בלילה: "סליחה, נרדמתי. לא עשיתי כלום. נגיד למורה ששכחנו"

תאובה א- הודעה אישית

תאובה ב- הודעה צניינית

ליבי

הסוד שדלף

סיפרת לחברה הכי טובה שלך סוד ממש אישי והיא הבטיחה שלא תספר לאף אחד. בהפסקה הגדולה, גילית פתאום שעוד שלוש בנות יודעות מזה, כי היא 'פלטה בטעות' בשיחת ווטסאפ בלילה.

תאובה א- הודעה אישית

תאובה ב- הודעה צניינית

לומדים להפריד

הכביסה המלוכלכת

חברה טובה ביקשה להלוות ממך את הסוויטשירט האהוב עליך (והכי יקר). היא מחזירה לך אותו למחרת בשקית. כשאת פותחת את השקית בבית, את מגלה שיש על הסוויטשירט כתם ענק של קטשופ. היא ידעה מזה, אבל בחרה לשתוק ולא להגיד לך מילה כשנפגשתם.

תאובה א- הודעה אישית

תאובה ה- הודעה עניינית

ליבי

שווארמה במרכז

סיימתם ללמוד. הלכת הביתה, ואחרי שעה ראית סטורי של כל החבורה שלך יושבת יחד לאכול שווארמה במרכז המסחרי. יצאתם ביחד מהשיעור אבל אף אחד לא הציע לך לבוא איתם אחרי הצלצול.

תאובה א- הודעה אישית

תאובה ה- הודעה עניינית